

vida dels equips

de mare de déu de menorca – 6/2015/n. 50

Bon estiu

SUMARI:

Editorial: Col·laboradors de Déu	pag. 3
Jornades Formació	pag. 4-5 i 6
Fer l'homilia, escoltar l'homilia	pag. 7
La satisfacció de col·laborar	pag. 8
Exercici de sinodalitat	pag. 9
S.O.S. Nepal	pag. 10 i 11
Recomanam:	pag. 12

AGENDA

Atenció a l'inici del propor curs,
es confirmarà la data.
BON ESTIU!

Benvingut a la Vida

Macià Pons Jofre. Nascut el 4-4-2015
Fill de Rosa Jofre i Fel Pons, equip C,16.

S.O.S. NEPAL

CCC: ES 4421000268310200206058 (La Caixa)

Enviau les vostres col·laboracions a:
vidaemd@hotmail.com

Col·laboradors de Déu

Un dels temes d'estudi proposats enguany als EMD duu per títol "mirar com actua Déu en el món". Reflexionant-hi, podríem pensar que el món creat per Déu va a la deriva a la vista de terratrèmols com el de Nepal, o de guerres sagnants com les del pròxim Orient. És com si el Creador, acabada la seva feina, se'n desentengués deixant la seva obra abandonada a unes lleis automàtiques, per una banda, i a l'arbitrarietat de les llibertats humanes mogudes sovint per interessos contraposats, per una altra.

I no obstant, la nostra fe, inspirada en la Paraula de Déu, ens diu que Déu ha intervingut i segueix intervenint en la història del món. Ho ha fet a través del seu poble d'Israel conduït per profetes i savis; sobretot, per Jesús de Natza-ret que s'hi jugà sa vida per un poble més just. I avui, aplegats en comunitats de l'Església, ens segueix enviant la seva paraula orientadora i el seu Esperit de profecia perquè col·laborem en la transformació del nostre món segons el seu projecte.

Com podem evitar de ser còm-

plices de la degradació del nostre món i cooperar activament amb l'actuació de Déu? Tenim tres camps al nostre abast:

→ l'educació, sobretot a ca nostra i a l'escola

→ la feina ben feta, compartida, degudament remunerada

→ la participació social i política.

Primer cuidar la nostra espiritualitat com a persones, en parella i en el grup de matrimonis, llavors alimentar la nostra fe comunitària en la trobada dominical, i en tercer lloc ***obrir els ulls i el cor i estendre les mans per ser bons col·laboradors de Déu en la tasca diària.***

////////////////////////////////////

Resignar-se, quedar passius, és renunciar a "***treballar en l'obra de Déu***" (1Cor 3, 9).

Tothom, en el lloc que ocupa i en la seva circumstància, té la seva part en la promoció del bé comú.

"Déu, que t'ha creat sense tu, no et salvarà sense tu" (Sant Agustí).

////////////////////////////////////

“CONOCIENDO AL PADRE CAFFAREL”

El Seminari de Ciutadella ha estat el lloc on hem estat acollits els EMD, aquesta vegada, per celebrar les jornades de formació que el mateix moviment ens ofereix als equipiers, i agraïm als responsables de cada sector tot l'esforç que fan per organitzar i dur a terme aquest event i que tot surti bé.

Les jornades van tenir lloc els dies 14 i 15 del passat més de Març. El tema escollit ha estat: *“Conociendo al P. Caffarel”* fundador dels Equips, i els ponents Álvaro i Mercedes Gómez-Ferrer que van ser testimonis i coneixedors directes de la seva pedagogia. Tot un privilegi tenir-los estre nosaltres!

Els ens van apropar al carisma del P. Caffarel; transmetien, amb les seves paraules i testimoni, la seva admiració cap a una persona de tal convicció i creativitat que els va marcar per sempre . Van compartir amb nosaltres tot el seu recorregut al servei dels equips, dels quals formen part de l'any 1966 ençà.

Van ser unes jornades de profundització en les actituds evan-

gèliques , deixar-se escollir per Déu, sentir la seva mirada i donar resposta a una crida per posar-se al sevei dels altres.

Els punts d'esforç, la pregària, l'espiritualitat, l'amor conjugal, el compromís, des d'una mirada positiva amb un denominador comú, l'amor.

Un clam de fe , de creure en nosaltres mateixos, en les nostres capacitats, el nostres dons..... sens deixar de banda una visió realista del que som i vivim, però amb un únic objectiu , aprendre a estimar....., però com?

"Sólo os queda trabajar, darse , daros" en paraules del P. Caffarel.

Van ser unes jornades de bon ambient i alta participació on vam

trobar temps per estar junts en un mateix esperit, compartint en les reunions d'equips mixtes les nostres preocupacions, experiències, dubtes, moments.....

Com a cloenda vam participar de l'Eucaristia que es celebrà al monestir de Santa Clara , i en tornar al seminari ens esperava una boníssima paella! Enorhabona als cuiners!

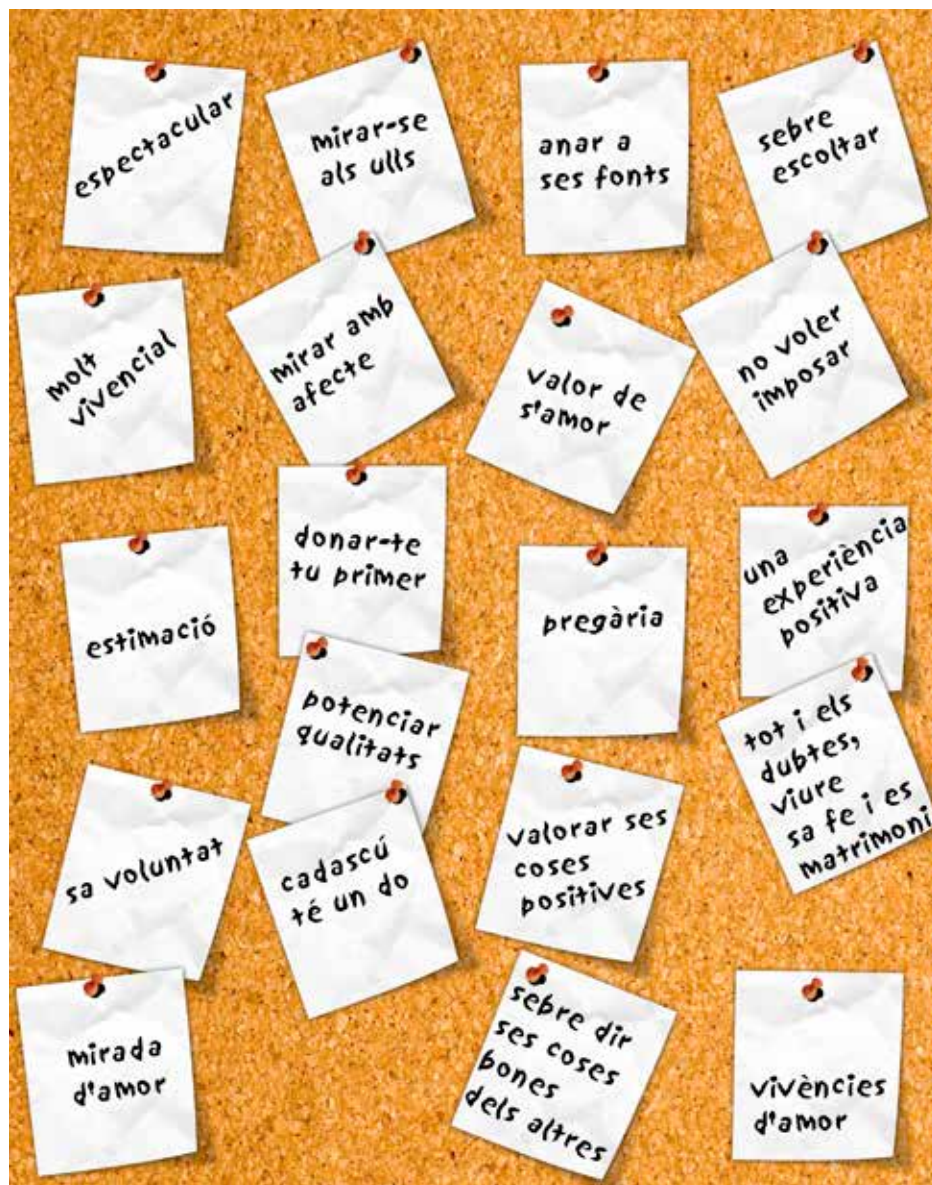
Queda dins els nostres cors el darrer missatge d'Alvaro i Mercedes;

Digueu sempre SI! Surt de ca teva! , el camí es fa de poc en poc ...i després més i més perquè l'amor no coneix límits.

Deixau-vos escollir per Déu, ell sabrà per què.

Què han estat per tu aquestes jornades?

FER L'HOMILIA, ESCOLTAR L'HOMILIA

La jornada de formació permanent dels capellans i diaques el passat 13 de maig va ser de dedicada a l'homilia. El Papa Francesc diu que *"l'homilia és la pedra de toc per a avaluar la proximitat i la capacitat de trobament d'un pastor amb el seu poble"* (EG 135). En aquesta jornada, celebrada al Toro, ens va parlar als qui feim homilies una oient: la madrilenya Ninfa Wat, religiosa teresiana, periodista, filòloga, professora d'universitat i crítica de cinema. Excel·lent comunicadora.

L'homilia no és una conferència o una classe, ni una catequesi, ni una repetició de les lectures que els assistents ja han sentit. En l'homilia no solament importa el contingut: **"no sólo decir, hay que**

decirlo bien", remarcava la professora. L'homilia es basa en dues mirades: a l'Evangelí i a la realitat actual dels qui escolten. En la seva preparació, el qui fa l'homilia ha de connectar amb Déu i amb el poble; i d'aquesta doble connexió, extreure'n no moltes idees, sinó un missatge clar i entenedor, que no embafi sinó que toqui el cor i impulsi a la vida.

Segons el Papa Francesc, l'homilia ha de ser breu, cordial, amena, medidora. Un do de Déu que s'ha de demanar en la pregària, i una tasca humana que requereix esforç. Tot un art que no s'improvisa!

JOAN FEBRER

EXERCICI DE SINODALITAT

Ens acostem a la celebració de la XIV Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes (Roma, 4-25 d'octubre de 2015), amb el lema tan suggerent de "la vocació i la missió de la família en l'Església i en el món contemporani ". Serà un esdeveniment eclesial de gran importància, amb un itinerari d'anada i tornada. Els nostres equips han participat en la seva preparació reflexionant i contestant al qüestionari que en el seu dia se'ns va remetre i aviat podrem veure les nostres aportacions plasmades en el document titulat genèricament "instrumentum laboris", que tindran a les seves mans els pares sinodals com a punt de partida de les seves deliberacions. Al final, lliuraran al Papa les conclusions dels seus treballs. Després d'un temps de pregària, estudi i reflexió, el Papa publicarà una Exhortació Apostòlica sobre el mateix tema dirigida a tot el poble de Déu.

L'Església és la família de Déu a la terra que peregrina en el món il·luminada i animada per l'Esperit Sant. Acabem de celebrar la festa de la Pentecosta. Aquest procés a què ens referim posa de manifest la sinodalitat de l'Església. Tots hem d'obrir-nos a

l'acció de l'Esperit Sant que ens dóna força per ser testimonis de Jesucrist enmig del món i ens condueix cap a la veritat completa.

Els Equips de la Mare de Déu intenten humilment encarnar el projecte de Déu sobre el matrimoni i la família. Els consiliaris sabem molt bé que les relacions d'amor i comunió que es viuen en el seu interior són reflex i transparència de Déu enmig del món. Les aportacions dels equips, canalitzada a través de la contestació del qüestionari, però també i sobretot per mitjà de la pregària constant per l'Església i per l'esforç per ser coherents amb la vocació i missió rebudes, formen part integrant i viva de tot el procés sinodal en el qual estem involucrats en totes les seves etapes.

Gerardo Villalonga Hellín,
Consiliari d'un equip de Ciutadella de Menorca

fessen no saber fins quan tindran sort.

Des de l'illa estic en contacte constant amb la meva família nepalí i els meus amics d'allà, i les notícies no són esperançadores. Per aquest motiu, a finals d'any, emprendre un nou viatge cap aquest país que ens necessita per ajudar aquesta gent que m'ha robat el cor. Aprofito per dir que he

obert un compte bancari* i vull organitzar algunes activitats per recaptar fons i ajudar a la reconstrucció del poble on he viscut els 4 mesos i mig.

Els necessiten la nostra ajuda ara més que mai, amb un granet d'arena de cadascú podem fer molt més del que creiem. Demostrem a la gent nepalí que nosaltres també tenim un gran cor.

* CCC: ES 4421000268310200206058 (La Caixa)

Recomanam////////////////////////////////////

Títol: **UN VIATGE DE 10 METRES**

Director: Lasse Hallström
Estats Units, 2014.
117 minuts
Tots els públics

Si arribau cansats al cap de setmana i necessitau una pel·lícula que us relaxi, us tregui un somriure, us emocioni i, al final, us deixi una sensació de benestar que duri uns quants dies, heu de veure aquesta pel·lícula. El fil conductor és la història d'una família de cuiners procedents de l'Índia que, per fugir de la violència ètnica i el conflicte, emigren a Europa i intenten obrir-se camí a França. A partir d'aquesta premissa, tenim una pel·lícula narrada amb l'estil d'un conte, filmada amb una fotografia amable i dolça, i amb l'aire d'una comèdia costumista. Però davall aquesta superfície hi trobarem punts molt interessants per a la reflexió: les relacions familiars quan hi ha dificultats, l'experiència migratòria, el xoc entre cultures distintes, i la tensió del progrés personal i la carrera professional amb la lleialtat als orígens i la fidelitat a les persones que estimam.

Per Miquel Maria

Títol: **ADREÇA DESCONEGUDA.**

Autor: Kressman Taylor

Un llibre breu però impactant que ens descobreix la complexitat de la condi-

ció humana. Són moltes les preguntes que ens podem fer front aquest relat, però el més segur és que no ens deixarà indiferents.

És un llibre que narra l'inici del nazisme i vol actuar com a un toc d'alarma no només contra aquest esdeveniment històric sinó també en front dels fanatismes interiors i exteriors.

A través de la correspondència d'aquests dos amics assistirem, no només a la tragèdia de l'Alemanya nazi, sinó també a una altra història més íntima, intemporal i universal que ens mostra la transformació de les relacions entre els dos protagonistes. Quins són els motius que generen aquests canvis? Covardia? Ànsia de poder? La conversió vers actituds sectàries, només és fruit de les circumstàncies? Les nostres reaccions són només instintives?

En una guerra, en tot conflicte, no hi ha vencedors ni vençuts, tots podem ser en algun moment víctimes i botxins.

Per Nina i Tònia (grup lectors Biblioteca Ferreries)